

စာစု (၁)

“သိပ်ကိုရင်ခုန်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ဆံပင်တွေပါပဲ၊

အဲလိုဆံပင်မျိုးပေါ့၊

ကျွန်တော်မျှော်လင့်ရှာဖွေနေခဲ့တာ...

ပြီးတော့... စောင့်စားရင်း ရင်ခုန်နေခဲ့တာ...”

(၀)

ဆံပင်ရှည်ရှည်အိပ်မက်

အကယ်၍ ကျွန်တော်နှင့်သူ၏ နိဒါန်းကို အစပျိုးစေခဲ့သောအရာမှာ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့် သူမ၏ နိဂုံးကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သော အရာမှာ လည်း သူမ၏ ဆံပင် ရှည်ရှည်များ ပဲ ဖြစ်လေသည် ။

(၁)

ကျွန်တော်က ဆံပင်ရှည်ရှည်များ နှင့်ပတ်သက်လျှင် လွန်ကြူးစွာအလေးအနက်ထားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကိုကြည့်တိုင်း မျက်နှာချောမွေ့မှုထက် ဆံပင်လှပမှုကို ဦးစားပေးကြည့်လေ့ရှိသလို ချစ်သူထားလျှင် ကျွန်တော့်ချစ်သူဟာ ဆံပင်လှလှလေးများ

ကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ရမည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်လေ့ရှိသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ။

သူငယ်ချင်းများကတော့ ကျွန်တော့်၏ ဆံပင်စွဲလမ်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မကြာခဏနောက်ပြောင်တတ်ကြသည်။ ။

“တို့ ကတော့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုကြည့်ရင် ဆံပင်ကိုနောက်ဆုံးမှ ကြည့်တယ်”

“ဆံပင်ဆိုတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆွဲဆောင်မှုအနည်းဆုံးနေရာပဲ”

သို့သော်.... သူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်လိုပဲပြောပြော... ကျွန်တော်ကတော့ ဆံပင်တွေကိုသာ အလေးအနက်ကြည့်ရှုမြဲပါပဲ။ အကယ်၍ ကျွန်တော်ကြည့်သော ကောင်မလေးတစ်ယောက်၏ ဆံပင်ဟာ တိုနဲ့ပြားကပ်နေမည်ဆိုလျှင် အလွယ်တကူ စိတ်ပျက်သွားတတ်သော်လည်း နက်မှောင်ရှည်လျားနေမည်ဆိုလျှင်တော့ စိတ်ဝင်စားစွာ ရင်ခုန်တတ်လေသည်။ ။

ကျွန်တော်ရင်အခုန်ဆုံး ဆံပင်မျိုးကတော့ အစဉ်နက်မှောင်စိုလက်နေတတ်တဲ့ ပိုးသားလိုနူးညံ့အိထွေးပြီး ဖြောင့်စင်းသွယ်တန်းနေတတ်တဲ့ လေတိုက်လျှင် ယိမ်းနွဲ့ညင်သာနေတတ်တဲ့ ပါးပါးပျော့ပျော့ဆံပင်မျိုးဆိုလျှင်တော့ ကျွန်တော်အလွန်သဘောကျတတ်သလို လွယ်လင့်တကူ ရင်ခုန်စွဲလမ်းတတ်ပါသည်။ ။

ထိုသို့ပါးပါးပျော့ပျော့ဆံပင်မျိုးကို ရင်ခုန်စွဲလမ်းတတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ထိုဆံပင်မျိုးပိုင်ရှင် သူမကို တွေ့သောအခါ၍ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ရာ တားဆီးနိုင်ခြင်းမရှိစွာပင်၊ သူမထံ၌ စူးနစ်ပျော်ဝင်သွားခဲ့မိခြင်းပဲဖြစ်လေသည်။ ။

ကျွန်တော်သူမကို စတွေ့ခဲ့သည် က ပူလောင်ကြွပ်ဆတ်သော နေရောင်တို့ ပြန့်ကျဲကျဆင်းနေသည့် နွေရက်တစ်ရက်မှာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုနေ့က ကျွန်တော်သာ နေ့လယ်ပိုင်း လက်ဖက်ရည်ထွက်သော ကံတတ်သောအကျင့်ကို ပျက်ကွက်ခဲ့မိလျှင် သို့တည်းမဟုတ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့်ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အထမ်းနှင့်ရောင်းသော မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ဘက်သို့ ဝေ့ဝဲမကြည့်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော်သူမကို တွေ့ဖြစ်ခဲ့မည်မဟုတ်သလို ၊ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များ နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်ခုန်ခဲ့ရမည်လည်း မဟုတ်ပေ။ သို့သော် . . . ထိုနေ့က (ကံကောင်းထောက်မစွာပင်) ထိုအဖြစ်အပျက်အားလုံး တိုက်ဆိုင်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ။

ခါတိုင်းဖြတ်လျှောက်နေကျ ဖြစ်သည့်တိုင် တစ်ခါမှ ယောင်မှားမကြည့်ဖြစ်ခဲ့သော မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်လေးဆီသို့ ကျွန်တော့်အကြည့်တို့ ဝေ့ဝဲကျရောက်သွားခဲ့စဉ်မှာ ပင် ဆံပင်ရှည်ရှည်များ နှင့် ပတ်သက်သည့်ရင်ခုန်မှုက အစပျိုးခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ကျောခိုင်းထိုင်လျက်မုန့်ဟင်းခါး စားနေသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်၏ ဆံပင်တွေက(ဝေ့ဝဲကျရောက်သွားခဲ့သော) ကျွန်တော့်အကြည့်တို့ ကို တုံ့ဆိုင်းရပ်တန့်သွားစေခဲ့သလို ကျွန်တော့်ရင်ကိုလည်း သိသာစွာဖိုလှိုက်သွားစေခဲ့သည်။ ။

သိပ်ကိုရင်ခုန်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ဆံပင်တွေပါပဲ။ အဲလိုဆံပင်မျိုးပေါ့။ ကျွန်တော်မျှော်လင့်ရှာဖွေနေခဲ့တာ၊ ပြီးတော့စောင့်စား ရင်ခုန်နေခဲ့တာ။

နူးညံ့အိထွေးစွာ ဖြောင့်စင်းသွယ်တန်းနေသော ဆံပင်ရှည်ရှည်များ၏ လှပမှုက ကျွန်တော့်ကိုညင်သာစွာညှို့ငင် ဖမ်းစားလိုက်တော့သည်။ ။ ထိုဖမ်းစားလိုက်မှုကြောင့်ပင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ဦးတည်ထားမိ

သော ခြေလှမ်းတို့ အား မုန်းဟင်းခါးဆိုင်လေးဆီသို့
ပြောင်းလဲဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

“မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲပေးပါ”

သူမနှင့်အနီးဆုံးခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ခြင်းနှင့် အကျယ်ဆုံးအသံကို တ
မင်အသုံးပြုလိုက်ခြင်းတို့ က မုန့်ဟင်းခါးကိုသာ စိတ်ဝင်တစား ခေါင်းငုံ့
စားနေခဲ့သော သူမအား ကျွန်တော့်ဘက်သို့လှည့်ကြည့်ဖြစ်စေရန် ဖန်
တီးပေးခဲ့သည်။ ။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်၏ ရင်ခုန်မှုကို ဖိုလိုက်မြန်ဆန်စေခဲ့သည့် နံပါ
တ်တစ်အရာမှာ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျှင် နံပါ
တ်နှစ်အရာကတော့ သူမ၏ နှင်းဆီရောင် မျက်နှာသွယ်သွယ်လေးပဲ ဖြ
စ်သည်။ ။ (သူမ၏ မျက်နှာက သူမဆံပင်ရှည်ရှည်များကဲ့သို့ပင် ရင်ခုန်ဖွ
ယ်လှပလွန်းလှသည်) စူးရဲရှည်ကြာလွန်းသော ကျွန်တော့်အကြည့်တို့
ကြောင့် သူမအလျင်အမြန်ခေါင်းငုံ့သွားခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော်က
တော့ ခေါင်းငုံ့ရန်မေ့လျော့စွာပင် မုန့်ဟင်းခါးကို ပျင်းရိငြီးငွေ့စွာ စား
သုံးရင်း သူမ၏ ဆံပင်ရှည်တွေကိုသာ ရင်ခုန်စွာငေးကြည့် နေမိတော့သ
ည်။ ။

(၃)

စိတ်ကူးယဉ်ဆန်စွာ စတင်တွေ့ဆုံပြီး စိတ်ကူးယဉ်ဆန်စွာ ချစ်ကြို
က်သွားကြခြင်းမျိုးကိုသာ ဝတ္ထုဟု သတ်မှတ်လိုသော
ဝေဖန်ရေးဆရာများ အတွက်ဆိုလျှင်တော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏
စတင်တွေ့ဆုံပုံက ဝတ္ထုမဆန်စွာ ရိုးစင်းလွန်းလှသလို ကျွန်တော်တို့ နှစ်
ယောက် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပုံကလည်း အလွန်ရိုးစင်းလှပါသည်။ ။

ဆံပင်ရှည်ရှည်များ နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်ခုန်တတ်လွန်းသော ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်ရင်ခုန်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းသော ဆံပင်ရှည်ရှည်များ ၏ ပိုင်ရှင်သူမတို့ ချစ်သူများ ဖြစ်သွားကြခြင်းမှာ ဝတ္ထုတွေ၏ ပြင်ပ၍ ဖြစ်လေ့ရှိသော သာမန်ဖြစ်စဉ်များ အတိုင်းပင် သူမနောက်သို့ ကပ်ငြိလိုက်ပါရင်း သူမနှင့်ရင်းနှီးခင်မင်အောင် ကြိုးစားရင်း ပြီးတော့ သူမကိုချစ်ခွင့်တောင်းခံရင်း ရိုးရှင်းစွာ စတင်ခဲ့ခြင်းပဲဖြစ်သည် ။ ထိုကိစ္စများမှာ ပြောပလောက်အောင် ထူးထွေးဆန်းကြယ်သည့်ကိစ္စများ မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်တော် သူမကို ရည်းစားစကား ပြောဖြစ်ခဲ့ပုံကတော့ အနည်းငယ်ရယ်စရာကောင်းပါသည် ။

ကျွန်တော်သူမကို စတင်ပြောဖြစ်ခဲ့သော ရည်းစားစကားမှာ . . .

“ကျွန်တော် ငယ့်ဆံပင်တွေကိုချစ်တယ်”

ဟူ၍ ဖြစ်သည် ။ သည် တုန်းက သူမ ‘ရှင်’ဟု တအံ့တဩရေရွတ်ရင်း ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်ခဲ့လေသည် ။

“တကယ်ပြောတာ ငယ်. . . ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော်ငယ့်ဆံပင်တွေကို ခဏလောက်ကိုင်ကြည့်ချင်တယ်”

“အို. . . မဟုတ်တာ”

သူမထိတ်လန့်တကြား ငြင်းဆန်ရင်း (ယခုပင် သူမ၏ ဆံပင်တွေကို ကျွန်တော်လှမ်းကိုင်တော့မည့်အလား) ကိုယ်ကိုယ်မိန်းနွဲ့လျက် ရှောင်တိမ်းလေတော့သည် ။ သူမ၏ အစိုးရိမ်လွန်ပုံကြောင့် ကျွန်တော်ရယ်ချင်သွားသော်လည်း မရယ်ဖြစ်ခဲ့။

“ဘယ်လိုလဲ ငယ်၊ ကျွန်တော်ခဏလောက် ကိုင်ကြည့်ခွင့်မရနိုင်ဘူးလား”

“မရပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ကိုင်ကြည့်ရမှာ လဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ငယ်ကိုချစ်လို့ ပေါ့”

“အို...”

“တကယ်ပါငယ်၊ တကယ့်ကိုခဏလေးရယ်ပါ...၊ ကျွန်တော်ကိုင်ကြည့်မယ်နော်”

“အို... ဟင့်အင်းနော်... ကျွန်မ အော်ငိုလိုက်မှာ သိလား”

သူမအရှက်ပိုစွာ ငြင်းဆန်ရင်း နောက်ဆုတ်သွားတော့သည်။ ။

သို့သော် နောက်ထပ်ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ တော့ သူမမငြင်းဆန်တော့ပါ။ အကြောင်းကတော့ ထိုအချိန်၌ ကျွန်တော်နှင့်သူမ တရားဝင်ချစ်သူများ ဖြစ်နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ။

(၄)

ကျွန်တော်နှင့် သူမချစ်သူများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြပြီးနောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် မကြာခဏချိန်းဆိုတွေ့ဆုံလေ့ရှိသော နေရာကတော့ အင်းလျားကန်ပေါင်ပေါ်မှ ခုံတန်းလျားလေး တွေမှာ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုခုံတန်းလျားလေးများ ပေါ်၌ ထိုင်ဖြစ်ကြတိုင်း သူမက သူမစိတ်ကူးတည့်ရာ အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုကို ကျွန်တော့်အားပြောပြနေတတ်ပြီး ကျွန်တော်ကတော့ သူမစကားကို နားထောင်ရင်း သူမ၏ ဆံပင်တွေကိုသာ တို့ ထိဆော့ကစားနေတတ်သည်။ ။ ထိုသို့ဆံပင်တွေကို တို့ ထိ ဆော့ကစားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူမတစ်စုံတစ်ရာ ကန့်ကွက် ငြင်းဆန်ခြင်း မရှိသော်လည်း တစ်ခါတလေတော့...

“ဒုက္ခပါပဲ... ကျွန်မဆံပင်တွေ လိမ်ရှုပ်ကုန်ပြီကိုကိုရဲ့ ”

ဟု မူနဲ့ငြူစုတတ်ပေသည် ။

ထိုအခါမျိုး၌ (သူမနှင့်ချစ်သူစဖြစ်ကတည်းက သူမအတွက် ရည်ရွယ်၍ ဆောင်ထားခဲ့သော) အဝါရောင် စနိုဝီဘီးသေးသေးလေးကိုထုတ်၍ သူမ၏ ဆံပင်တွေကို ပြန်လည်ဖွီးသင်ပေးရလေသည် ။ ထိုသို့ဆံပင်တွေကို ဖွီးသင်ပေးလျှင်တော့ သူမကျေနပ်စွာ ငြိမ်သက်ခံယူတတ်သည် ။ ထို့ကြောင့်ပင် နောက်ပိုင်း၌ သူမမူနဲ့ငြူစုသည် ဖြစ်စေ၊ မငြူစုသည် ဖြစ်စေ သူမအား ခေါင်းဖွီးပေးခြင်းကိစ္စမှာ ကျွန်တော်မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သော ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့တော့သည် ။

ယင်းသို့ဆံပင်တွေကို တို့ ထိဆော့ကစားခြင်း၊ ခေါင်းဖွီးပေးခြင်းများ အပြင် သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များ နှင့် ပတ်သက်ပြီးကျွန်တော်ဂရုတစိုက်ပြုမူတတ်သည့် အခြားသောကိစ္စတစ်ခုကတော့ သူမအတွက် ခေါင်းလျှော်ရည်ပုလင်းများ ဝယ်ပေးခြင်းပဲ ဖြစ်သည် ။ အစပိုင်းကျွန်တော်ဝယ်ပေးသော အမျိုးအစားမှာ ဆံပင်ကိုနူးညံ့ပျော့ပျောင်းပြီး စိုလက်တောက်ပစွာ ဖြောင့်စင်း စေသည် ဆိုသော ကြော်ငြာစာသားပါ (Ador) အမျိုးအစား ဖြစ်သော်လည်း နောက်ပိုင်းထို့ထက်ပိုကောင်းသည် ဟူသော ဂျာမနီပြည်ဖြစ် ဘူးသေးသေးလေးများ ဖြင့်လာသည့် အမျိုးအစားကို ပြောင်းလဲဝယ်ပေးခဲ့သည် ။ ထိုသို့ရှန်ပူပုလင်းများ ဝယ်ပေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူမကျွန်တော့်ကိုမေးမြန်းခဲ့ဖူးသည် ။

“ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေဝယ်ပေးရတာလဲဟင်”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ငယ့်ဆံပင်တွေပိုလှလာအောင်ပေါ့ငယ်ရဲ့ ၊ ဒီခေါင်းလျှော်ရည်က ဆံပင်မကျွတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဆံပင်တွေကိုပိုပြီး နက်လာစေတယ်”

ကျွန်တော့် စကားအဆုံး သူမက တအံ့တသြင်းကြည့်ရင်း....

“ကိုကို ကျွန်မဆံပင်တွေကို သိပ်ဂရုစိုက်တာပဲနော်”

ဟု တလေးတနက် မှတ်ချက်ချလေသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သူမထပ်မံမှတ်ချက်ချသောနေ့မှာ သူမ၏ ဆံပင်အဖျားများကိုတိလာသော နေ့၌ ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က လက်တစ်လုံး သာသာလောက် တိုသွားသောသူမ၏ ဆံပင်များကို ကျွန်တော်နှစ်ဦးတကွ ကိုင်ကြည့်ရင်း....

“နောက်တစ်ခါ ကိုယ့်ကိုအသိမပေးဘဲ ဘယ်တော့မှ ဆံပင်မဖြတ်နဲ့နော်”

ဟု ကျွန်တော် ခပ်မာမာပြောလိုက်မိသည်။ ထိုသို့အမိန့်သံပါစွာ ပြောလိုက်မိသော ကျွန်တော့်စကားကို သူမမခံချင်စွာ တုံ့ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားခဲ့သော်လည်း သူမအမှန်တကယ်တုံ့ပြန်လာပုံက ကျွန်တော့်ကိုရီဝေစွာ ငေးကြည့်ပြီး..

“သေချာတယ်၊ ကိုကို ကျွန်မဆံပင်တွေကို လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး ဂရုစိုက်လွန်းနေတယ်”

ဟု သူမဘာသာ တီးတိုးမှတ်ချက်ချခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

(တကယ်တော့ ကျွန်တော်နှင့်သူမအား ဝေးကွာသွားစေမည့် သူမ၏ ထူးဆန်းသော မနာလိုမှုက ထိုအချိန်ကတည်းကပင် အစပျိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။) သို့သော်ကျွန်တော်ကတော့ ထိုကိစ္စကို မရိပ်မိစွာပင် သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များအား လွန်ကြူးစွာဂရုစိုက်နေမိပြီး ထိုသို့ဂရုစိုက်နေမိခြင်းကပင် သူမ၏ မနာလိုမှုများအား ပိုမိုရုန်းကြွစေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အလွန်ရယ်စရာကောင်းပြီး အလွန်အံ့ဩစရာကောင်းသော (သူမဆံပင်များ အပေါ် သူမဘာသာ) ပြန်လည်မနာလို ဖြစ်နေခြင်းကိစ္စကို ကျွန်တော်စတင် သတိထားမိခဲ့သည် မှာ ပဉ္စမမြောက် ရှန်ပူပုလင်းဝယ်ပေးပြီး နောက်ပိုင်းရက်များမှာ ဖြစ်လေသည်။ ။

ယခင်က သူမနှင့်တွေ့တိုင်း သူမ၏ ပါးပါးပျော့ပျော့ ဆံပင်လေးများ အား ကျွန်တော်တို့ ထိဆော့ကစားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ (အနည်းငယ် မူနွဲ့ဟန်ဆောင်တတ်သည် မှ အပ) တစ်စုံတစ်ရာ ကန့်ကွက်ငြင်းဆန်ခဲ့ခြင်းမရှိသော သူမသည် ထိုရက်များ အတွင်းမှာ တော့ သူမ၏ ဆံပင်များ အား ထိကိုင်ခြင်းကိစ္စအပေါ် သိသာစွာအလိုမကျဟန် ပြလာခဲ့တော့သည်။ ။

“ဒီမယ်ကိုကို၊ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကို လိမ်ဆော့မနေဘဲ၊ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကိုချည်း စိုက်ကြည့်မနေဘဲ. . . ၊ ကျွန်မမျက်နှာကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး ကျွန်မပြောတာကို နားမထောင်နိုင်ဘူးလားဟင်”

သူမ၏ ဆံပင်တွေကို တို့ ထိဆော့ကစားရင်း သူမပြောသမျှ (ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင်) ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့သော ကျွန်တော့်အား သူမထိုသို့ပင် ပွင့်လင်းစွာငြူစူတတ်လာတော့သည်။ ။

“ကိုယ်. . . ငယ့်စကားတွေကို နားထောင်နေသားပဲငယ်ရဲ့ ”

“ဒါပေမဲ့ ကိုကိုလက်နဲ့ ကိုကိုမျက်စိက ကျွန်မဆံပင်တွေမှာ ချည်းပဲ”

“ကိုယ့်နားကတော့ ငယ့်ဆီမှာ ပါ”

“ဒါပေမဲ့ ကိုကိုစိတ်ကတော့ ကျွန်မဆီမှာ ရှိမနေတာ သေချာပါတယ်

မနာလိုဝန်သံအပြည့်နှင့် မာဆတ်ဆတ် ပြောလာသော
သူမစကားကြောင့် စိတ်ပျက်သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်မိတော့သည်
။

“မရယ်နဲ့ ကိုကို. . . နောက်တစ်ခါ ကျွန်မစကားကို နားထောင်ရင်
ကျွန်မဆံပင်တွေကို မကိုင်ဘဲ ကျွန်မ. . . မျက်နှာကို သေချာကြည့်ပြီး
နားထောင်ရမယ်”

သေချာတယ်၊ ဒါကတော့ တကယ့်ကိုအံ့သြစရာကောင်းလှတဲ့ မနာ
လိုမှုပါပဲ။

တကယ်ဆို ဆံပင်တွေကို ကျွန်တော်တို့ ထိဆော့ကစားနေတတ်တာ
ဆံပင်တွေကို ငေးရီစိုက်ကြည့်နေတတ်တာဟာ သူမအတွက် ငြူစူဝန်တို့
ရလောက်မယ့် ကိစ္စတစ်ခုမဟုတ်တာ အမှန်ပါပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်
တို့ ထိနေတဲ့ ၊ ကျွန်တော်စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ဆံပင်တွေဟာ သူမရဲ့ ဆံပင်
တွေပဲ မဟုတ်ဘူး လား။

သူမရဲ့ ထူးဆန်းသော မနာလိုဝန်တို့မှုအပေါ် ကျွန်တော်နားလည်ရခဲ
က်စွာ အံ့သြနေမိသော်လည်း သူမနှင့်တွေ့တိုင်း သူမရဲ့ ဆံပင်တွေကို တ
စ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ်ထိကိုင်ဘဲ၊ ငေးစိုက်မကြည့်ဘဲ ကျွန်တော်မနေနိုင်
ခဲ့။ ထိုသို့ထိကိုင်စိုက်ကြည့်ရင်း သူမကထိုကိစ္စအပေါ်
အလိုမကျဟန်အပြည့်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုခပ်စူးစူးပြန်ကြည့်တတ်မြဲဖြစ်
သည် ။ ထိုအတောအတွင်း သူမ၏ မနာလိုဝန်တို့မှုကို ပိုမို လောင်ကျွမ်း
စေမည့် ကိစ္စနှစ်ခုကလည်း ကံဆိုးစွာဖြစ်ပွားခဲ့သည် ။ ပထမကိစ္စမှာ အ
လိုက်ကန်းဆိုးမသိလေသော ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက သူမအား ‘ဒီ
ကောင်ကနှင့်ကို ဆံပင်လှလို့ ချစ်တာဟ’ ဟု နောက်သလိုပြောင်သလိုနှ
င့် အတည်ပေါက်ပြောဆိုလိုက်သော ကိစ္စဖြစ်သည် ။ ထိုကိစ္စအပြီးမှာ

တော့ သူမ၏ ထူးဆန်းသော မနာလိုမှုက ပိုမိုရုန်းကြွ၍ လာတော့သည်

။

“လက်စသတ်တော့ ကိုကိုက ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကြောင့် ကျွန်မကို ချစ်ခဲ့တာကိုး ခုမှ ပဲကိုကိုရဲ့ နှလုံးသားအမှန်ကို ကျွန်မတွေ့ရတော့တယ်”

“နေပါဦး ငယ်ရယ်၊ ကိုယ်ဟာ ငယ့်ဆံပင်တွေကြောင့် ငယ့်ကိုချစ်တာဆိုရင်တောင် ကိုယ်ချစ်တာဟာ ငယ့်ကို မဟုတ်ဘူး လား၊ ပြီးတော့ ငယ့်ကိုချစ်မိအောင် ဆွဲဆောင်ခဲ့ရတာဟာလဲ ငယ့်ဆံပင်တွေပဲ မဟုတ်ဘူး လား”

“ဒါဖြင့် ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကြောင့် ကိုကိုကျွန်မကို ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲပေါ့နော်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မမှာ သာ အဲဒီဆံပင်တွေရှိမနေရင် ကိုကိုကျွန်မကိုမချစ်ဘဲ နေခဲ့မှာ ပေါ့နော်”

သူမ၏ မှတ်ချက်များကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်မိသည် ။

သည့်နောက်ပိုင်းတော့ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေအပေါ် သူမဘာသာပြန်လည် မကျေနပ်မှုက ပိုမိုသိသာလာတော့သည် ။ ယခင်က သူမ၏ နက်မှောင်စိုလက်သော ဆံပင်တွေကို အစဉ်ဖူးလျားချထားတတ်သော်လည်း ထိုကိစ္စဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ တော့ ကျွန်တော်နှင့်လာတွေ့တိုင်း သူမ၏ ဆံပင်တွေကို ကျစ်ဆံမြီးကျစ်ခြင်း၊ စုထုံးပြီး ဆံညှပ်ဖြင့်ညှပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်လာတတ်သလို သူမ၏ ဆံပင်တွေကို ကျွန်တော် ထိကိုင်ရန်ကြိုးစားတိုင်းလည်း ကျွန်တော့်လက်ကို ဆတ်ခနဲပုတ်ထုတ်လျက် ‘မကိုင်နဲ့’ ဟု ခပ်စူးစူး အော်တတ်လာခဲ့သည် ။ ထိုသို့ သူမ၏ ဆံပင်တွေကို ကျွန်တော်ထိကိုင်ခွင့်မရအောင် ကာကွယ်ကြိုးစားလာတတ်သ

လို သူမဆံပင်တွေအကြောင်း စကားစမိလျှင်လည်း စိတ်ဆိုးတတ်လာခဲ့သည်။ ။

အကယ်၍ ကျွန်တော်က ‘ငယ် ဒီနေ့ ခေါင်းလျှော်သေးလား’ ဟူသော မေးခွန်းမျိုး မေးမိလျှင်ပင်

“ဒီမယ် ကိုကို၊ ကျွန်မဆံပင်တွေအကြောင်းမပါဘဲစကားမပြောတတ်တော့ဘူးလား” ဟု ရန်တွေ့လာတော့သည်။ ။

မိန်းကလေးများ ၏ မနာလိုဝန်တိုမှုများ စွာကို ကျွန်တော်လွယ်လင့်တကူ နားလည်နိုင်သော်လည်း သူမ၏ မနာလိုမှုကိုတော့ ကျွန်တော်နားလည်အောင် ကြိုးစား၍ မရခဲ့။ ထိုသို့ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်အောင် သူမ၏ မနာလိုဝန်တိုမှုကို ပေါက်ကွဲစေမည့် ဒုတိယမြောက် အဖြစ်အပျက်က နောက်ထပ်ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ ပင် ကံဆိုးစွာ ထပ်မံဖြစ်ပွားလေသည်။ ။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကတော့ ကျွန်တော်အမှတ်မဲ့ ယူဆောင်သွားမိသော ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို သူမဆွဲယူလှန်လှောကြည့်ရင်း ထိုစာအုပ်အတွင်း ညှပ်ထားသောပုံများကို သူမတွေ့မြင်သွားခြင်းပဲဖြစ်သည်။ ။ သူမတွေ့သွားသောပုံများမှာ နိုင်ငံခြားမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များ ထဲမှ ကျွန်တော်ဖြတ်ညှပ်သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည့် ကျွန်တော်သဘောကျသော ဆံပင်အမျိုးအစားပိုင်ရှင် မင်းသမီးများ၊ ဖက်ရှင်မယ်များ ၏ ပုံများ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုပုံများအားလုံးမှာ ဆံပင်တွေကို အသားပေးရိုက်ထားသော ပုံများ ဖြစ်ပြီး တစ်ပုံနှစ်ပုံလောက် ဆွဲယူကြည့်ရှုလိုက်ရုံနှင့်ပင် ဆံပင်တွေကို သဘောကျသဖြင့် ဖြတ်ညှပ်သိမ်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသာလွယ်သောပုံများ လည်း ဖြစ်လေသည်။ ။

ထိုပုံများကို တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံ ဆွဲယူကြည့်ရှုပြီးချိန်မှာ တော့ ကျွန်

တော်တစ်ခါမှ မတွေ့မြင်ဖူးခဲ့သော မျက်နှာအမူအရာတစ်မျိုးကို သူမ၏ မျက်နှာပေါ်၌ တွေ့မြင်လိုက်ရတော့သည်။ ။ ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ရာ စကားစရန်ပြင်ချိန်မှာ ပင် သူမကျွန်တော့်ဘက်သို့ ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်ရင်း...

“ဒီပုံတွေထဲက မင်းသမီးတွေရဲ့ ဆံပင်က ကျွန်မလိုဆံပင်မျိုးချည်းပါပဲလား ကိုကို”

ကျွန်တော်ငြင်းဆန်ရန်စိတ်မကူးတော့ဘဲ အလွယ်တကူခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ။

“ကိုကိုက ကျွန်မလိုဆံပင်မျိုးကို သိပ်သဘောကျတာပဲလားဟင်၊ တကယ်လို့ ကျွန်မလိုဆံပင်မျိုး ဒါမှ မဟုတ်ကျွန်မထက်ပိုပြီးလှတဲ့ ဆံပင်မျိုးနဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ယောက်ကို ထပ်တွေ့ရင် ကိုကို ကျွန်မကိုချစ်သလို ချစ်ဦးမှာ ပဲနော်၊ ဒါမှ မဟုတ်လည်း ကျွန်မထက်ပိုပြီး...”

“ခဏလေးငယ်၊ တဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ်ပြောတာကို ခဏလေးနားထောင်စမ်းပါ”

“ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေအကြောင်းလား ကိုကို”

“ကိုယ် ငယ့်ကိုချစ်တယ် ငယ်”

“ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကိုရောပေါ့နော်”

“ကိုယ် ငယ့်လိုဆံပင်မျိုးကို သဘောကျတာအမှန်ပဲငယ်၊ ငယ့်ကိုတွေ့တော့ ငယ့်ရဲ့ ဆံပင်တွေကြောင့် ငယ့်ကိုချစ်မိသွားတာလည်း အမှန်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငယ့်လိုဆံပင်မျိုးနဲ့ နောက်ထပ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ယောက်ကိုတော့ ထပ်ပြီးချစ်မိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး ငယ်”

“သေချာရဲ့ လား ကိုကို”

“သိပ်ကိုသေချာပါတယ် ငယ်”

“ကျွန်မရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကိုပဲ ကိုကိုချစ်မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ သူမကျွန်တော့်ကို အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်သည်။ ။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ကို တစ်လုံးချင်းမေသည်။ ။

“ကျွန်မနဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင် ဘယ်ဟာကို ကိုကိုပိုချစ်သလဲ”

ဘုရားရေ... ဒီလိုမေးခွန်းမျိုးတော့ သူမမေးဖို့ မကောင်းတာအမှန် ပါပဲ။

မထင်မှတ်သော မေးခွန်းကြောင့် ကျွန်တော်အံ့ဩစွာ နှုတ်ဆိတ်သွားမိသည်။ ။ တကယ်ဆိုလျှင် သူမ၏ မေးခွန်းအား ငယ်ကိုပို ချစ်တာပေါ့ဟု သွက်လက်စွာ ပြန်လည် အဖြေပေးလိုက်ဖို့ ကောင်းပါသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော်အဖြေမပေးဖြစ်စွာ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေမိသည်။ ။

“ကိုကို အဖြေမပေးနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီလေ ကိုကိုစဉ်းစားဦးပေါ့၊ ကျွန်မ ကိုကိုကို သုံးရက်အချိန်ပေးမယ်၊ သုံးရက်ပြည့်တဲ့ နေ့ညနေပိုင်း ကန်ပေါင်ပေါ်ကို ကိုကိုလာခဲ့၊ ကျွန်မစောင့်နေမယ်...၊ တကယ်လို့ ဒီသုံးရက်အတွင်း ကိုကိုစဉ်းစားလို့ မရတောင် အဲဒီနေ့ကျရင်တော့ ကိုကိုစဉ်းစားလို့ ရမှာ ပါ..”

ထို့နောက်တော့ ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ရာ မတားဆီးနိုင်ခင်မှာ ပင် သူမ ကျွန်တော့်နားမှ ပြေးထွက်သွားတော့သည်။ ။

တကယ်တော့ သူမ၏ မေးခွန်းအတွက် စဉ်းစားချိန်မှာ သုံးရက်ကြာအောင် မလိုအပ်တာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ။ အကယ်၍ ထိုနေ့က သူမသာ

အနည်းငယ် စိတ်ရှည်မည်ဆိုလျှင် ‘ငယ့်ကို ပိုချစ်တာပေါ့’ ဟူသော အဖြေမျိုးကို သူမကြားရပေလိမ့်မည်။ သို့သော် သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည် တွေအနက် တစ်ခုခုကို ကျွန်တော် ရွေးချယ်ရန် သုံးရက်တိတိ အချိန် ပေးခဲ့လေသည်။ ။ ထိုသုံးရက်အား ကျွန်တော်စိတ်မရှည်စွာဖြတ်သန်းရင်း သူမနှင့်တွေ့လျှင် ငယ့်ကိုပိုချစ် တယ်ဟု အဖြေပေးရန် ကျွန်တော် တင်ကြိုစဉ်းစားထားခဲ့ရသည်။ ။

သုံးရက်ပြည့်သောနေ့ ကန်ပေါင်ပေါ်သို့ ကျွန်တော်ရောက်ရှိသွားချိန် မှာ တော့ သူမက ကျွန်တော့်အရင် (ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေကျဖြစ်သည့် မြေတိုင်းရုံးနှင့်နီးသော) ခုံတန်းလျားလေးပေါ်မှာ တင်ကြိုရောက်ရှိနေခဲ့ သည်။ ။ ကျွန်တော် သူမကို စတွေ့ခဲ့သည့်နေ့တုန်းကလိုပင် ကျွန်တော် လာရာဘက်သို့ ကျောခိုင်းလျက် ထိုင်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ဝတ်ထားသော အင်္ကျီမှာ လည်း ကျွန်တော်နှင့်စတွေ့သည့်နေ့က ဝတ်ထားသည့် အဖြူ ရောင် တီရှပ်ကလေး ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့သော် သူမ၏ နူးညံ့ဖြောင့်စင်းစွာ နက်မှောင်ရှည်လျားသော ပါးပါးပျော့ပျော့ ဆံပင် လေးများကတော့ စတွေ့စဉ်နေ့ကလို သူမ၏ ခေါင်းပေါ်၌ ဝေ့ဝဲကျဆင်း မနေကြ။ သူမ၏ ခေါင်းပေါ်၌ ယောက်ျားလေးများ ဆောင်းလေ့ရှိသော ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ထူးဆန်းစွာ ဆောင်းထားလေသည်။ ။

တစ်စုံတစ်ရာအတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် သူမအနီးသို့ ကျွန်တော်လျင်မြန် စွာ တိုးကပ်သွားချိန်မှာ တော့ သူမ... ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြ ည့်သည်။ ။ ထို့နောက်... လျော့ရဲရဲနိုင်စွာ ပြုံးပြရင်း သူမ၏ ခေါင်းပေါ်မှ ဦးထုပ်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ ။

“အို...”

ကျွန်တော့်အကြည့်တို့ သူမ၏ ဦးခေါင်းဆီသို့ ဝေ့ဝဲဝဲကျရောက်သွား

ချိန်မှာ တော့ ကျွန်တော့်ရင်တစ်ခုလုံး စူးရှစွာ နာကျင်သွားတော့သည်။ ။

“ငယ်... ငယ်ဆံပင်တွေ...”

“အံ့ဩသွားသလား ကိုကို၊ ကျွန်မညှပ်ပစ်လိုက်တာလေ၊ ကိုကိုစဉ်းစားရလွယ်ကူသွားအောင် ကျွန်မတမင်ညှပ်ပစ်ခဲ့တာ”

ခေါင်းတုံးဆံတောက်သာသာ တိုနဲ့ပြားကပ်နေသော သူမ၏ ဆံပင်တွေကို နှမြောတသစွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

“ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေအတွက် ဝမ်းနည်းနေသလားကိုကို၊ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ ၊ ကိုကိုချစ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေကို ကိုကိုအတွက် ကျွန်မယူလာပါတယ်”

စကားအဆုံး သူမ၏ လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော စက္ကူအိတ်တွင်းမှ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို ဆွဲထုတ်လျက်သူမကျွန်တော့်ကို လှမ်းပေးသည်။ ။ ကမ်းဆင့်လာသော ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကို ကျွန်တော်ယောင်မှားစွာ လှမ်းယူလိုက်ချိန်မှာ တော့ သူမ၏ မျက်ဝန်းတို့ ဖျတ်ခနဲမှိုင်းဝေသွားကြလေသည်။ ။

“ကျွန်မကို အရင်ကတည်းက (ပရိပို့) လုပ်ထားတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ရှိတယ် ကိုကို၊ အဲဒီကောင်လေးက ကျွန်မရဲ့ ဆံပင်တွေထက် ကျွန်မကို ပိုချစ်သတဲ့ ၊ ဒီနေ့ကျွန်မသူ့ကို အဖြေပေးမယ်လို့ ပြောထားတယ်၊ တစ်အောင့်ကြာရင် သူ့ဒီကိုရောက်လာလိမ့်မယ်”

သူမ၏ စကားက ကျွန်တော့်အား မျက်နှာကို ဖြတ်အရိုက်ခံလိုက်ရသူတစ်ယောက်ပမာ ခံစားရစေသည်။ ။ သူမအား ချစ်ခွင့်တောင်းခံထားသော ကောင်လေးတစ်ယောက် ကို အဖြေပေးရန် ချိန်းဆိုထားပါသတဲ့။ ။ ဒါဟာသူမ ကျွန်တော့်ကို ခြိမ်းခြောက်လိုက်တာဖြစ်သလို ကျွန်တော်တ

စံစုံတစ်ရာ ပြောဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်လိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။
တစ်ခုခုပြောလိုက်စမ်းပါ။

ကျွန်တော် သူမကို တစ်စုံတစ်ရာပြောဖြစ်ရန် အထူးသဖြင့် ငယ့်ကို
ငယ့်ဆံပင်တွေထက်ပိုပြီး ချစ်ပါတယ်ဟူသော စကားမျိုးကိုပြောဖြစ်ရန်
အပြင်းအထန် ကြိုးစားနေမိသော်လည်း ကျွန်တော့်နှုတ်ဖျားက စကား
သံ တစ်စုံတစ်ရာ ထွက်ပေါ်လာရန် ခက်ခဲလွန်းနေတော့သည် ။ ထိုသို့ခ
က်ခဲသောအရာကတော့ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော ဆံ
ချည်မျှင်တွေ မဟုတ်လျှင် သူမ၏ ခေါင်းထက်မှ တိုနဲ့ကပ်ပြားသည့် ဆံပ
င်တွေပဲဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

“ကျွန်မချိန်းထားတဲ့ ကောင်လေးလာနေပြီ ကိုကို. . .၊ ဟိုမှာ စပို့ရှပ်
အပြာလေးနဲ့ ”

ကျွန်တော့်နောက်ကျောဘက်သို့ မေးဆတ်ပြရင်း...သူမပြောသည် ။
သို့သော်... သူမညွှန်ပြရာသို့ ကျွန်တော်လှည့်မကြည့်ဖြစ်။ ကျွန်တော့်လ
က်ထဲမှ နူးညံ့ဖြောင့်စင်းစွာနက်မှောင်စိုလက်သော ပါးပါးပျော့ပျော့ ဆံပ
င်ရှည်ရှည်များ နှင့် သူမ၏ ခေါင်းထက်မှ ဆံပင်တိုတိုများကိုသာ တစ်လှ
ည့်စီ ကျွန်တော်ငေးကြည့်နေမိသည် ။

“ကိုကို တစ်ခုခုပြောစရာမရှိတော့ရင် ကျွန်မသွားတော့မယ်”

ဒါဟာ ကျွန်တော့်ကို နောက်ဆုံးအကြိမ် နှိုးဆော်သတိပေးလိုက်တာ
ဖြစ်မှာ ပဲ။

ကျွန်တော် သူမကို မသွားနဲ့ လို့ တားလိုက်ရမလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ခေါ
င်းညိတ်ပြလိုက်ရမလား၊ တစ်ခုခုစဉ်းစားစမ်းပါ။ ဆံပင်ဆိုတာ လုံလော
က်တဲ့ အချိန်ကာလ တစ်ခုသာရမည်ဆိုလျှင် အချိန်မရွေးပြန်ရှည်လာနိုင်
တာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ များ တွေဝေနေရတာလဲ။

ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေ
မိသည်။ ။

သို့သော် . . . ကျွန်တော့် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်မှု မပြီးခင်မှာ ပင် သူမကျွန်
တော့်အနားမှ ညင်သာစွာ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ ။

(၇)

အကယ်၍ ကျွန်တော်နှင့်သူမ၏ နိဒါန်းကို အစပျိုးခဲ့သောအရာမှာ
သူမ၏ ဆံပင်ရှည်ရှည်များ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့်သူမ၏
နိဂုံးကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သော အရာမှာ လည်း သူမ၏
ဆံပင်ရှည်ရှည်များ ပဲဖြစ်လေသည်။ ။

*

စာစု (၂)

“အဲဒီအိပ်မက်ဟာ ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်နေတဲ့
ဆန္ဒတစ်ခု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ
အိပ်မက်ကျမ်းကို ပြုစုခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာဖရိုက်နဲ့
လောင်းကြေး ထပ်ရဲလောက်အောင်ကို
သေချာပါတယ်။”
အိပ်မက်

(၁)

ကျွန်တော် သိချင်နေတာတစ်ခုက အဲဒီအိပ်မက်ဟာ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော့်ဆီကို ရောက်ရှိလာခဲ့သလဲဆိုတာပါပဲ။

ကျွန်တော်က အိပ်မက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တလေးတနက် မလေ့လာခဲ့ဖူးပေမယ့် အိပ်မက်မက်သူနဲ့ အိပ်မက်ရဲ့ အကြားမှာ ဆက်စပ်မှုတစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေတတ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်နားလည်ထားခဲ့တယ်။ အိပ်မက်တစ်ခုဟာ အစာမကြေလို့ ဖြစ်စေ၊ စိတ်စွဲလို့ ဖြစ်စေ၊ ဟိုတွေးသည် တွေး တွေးရင်း အိပ်ပျော်သွားလို့ ဖြစ်စေ မက်တတ်သလို မသိစိတ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ ကိုယ်ဖြစ်နေတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုကိုလည်း

အိပ်မက်အဖြစ် ပုံဖော်မြင်မက်လေ့ရှိတယ်။

ကျွန်တော့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ဟာ အဲဒီအကြောင်းရင်းတွေအနက်က တစ်ခုခုကို အခြေခံပြီး မြင်မက်လာတာလို့ ယူဆနိုင်ပေမယ့် သေချာတာတစ်ခုကတော့ အဲဒီညက ကျွန်တော်ဟာ အစာမကြေဖြစ်မနေခဲ့သလို ဟိုတွေးသည် တွေးလည်း တွေးမနေခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီးစိတ်စွဲမှုလို့ သတ်မှတ်ရလောက်အောင် အိပ်မက်ထဲကလို လှပတဲ့ အမျိုးသမီးမျိုးကို အပြင်မှာ ကျွန်တော်တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဟာ ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်နေတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုများ လား၊ ဟင့်အင်း... အဲဒါကတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီအိပ်မက်ဟာ မသိစိတ်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်နေတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ အိပ်မက်ကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သူ ဒေါက်တာဖရိုက်နဲ့ လောင်းကြေးထပ်ရဲလောက်အောင်ကို ကျွန်တော်သေချာပါတယ်။

တကယ်လို့ အိပ်မက်ထဲက အဖြစ်အပျက်ဟာ မသိစိတ်ထဲက ဆန္ဒတစ်ခုပါလို့ လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ လက်ခံလိုက်မယ်ဆိုလျှင်တောင်မှ ကျွန်တော်ဟာ အဲလိုအိပ်မက်မျိုး မြင်မက်နိုင်ဖို့ အတွက် လျှို့ဝှက်သည်းဖို့ စာရေးဆရာသော်လည်းကောင်း၊ လျှို့ဝှက်ဝတ္ထုတွေ အဖတ်များ သူသော်လည်းကောင်း၊ ဒါမှ မဟုတ် ဟော်ရာတို့ ၊ ဆပ်စ်ပင်းတို့လို ဗီဒီယိုအခွေတွေ အကြည့်များ သူသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဟာ ဂျိမ်းဟက်ဒ်လီချေစံရဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုများ လားလို့ သံသယဖြစ်ရလောက်အောင်ကို လျှို့ဝှက်သည်းဖို့ဆန်နေလို့ ပါပဲ။

ရင်ဖိုဖွယ်ကောင်းသလို စိတ်ပျက်ဖွယ်လည်းကောင်းတဲ့ အဲဒီအိပ်မက်ဟာ နွေနှောင်းကာလရဲ့ ညတစ်ညမှာ ကျွန်တော့်ဆီကို စတင်ရောက်

အဲဒီညဟာ ခြောက်သွေ့တိတ်ဆိတ်တဲ့ ည ဖြစ်ပေမယ့် အိပ်မက်ထဲ က ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက် ရာသီဥတုကတော့ စွတ်စိုဆူညံလို့ နေပါ သတဲ့ ။ အဲလို မိုးတွေသဲသဲမဲမဲရွာနေတဲ့ ညတစ်ညရဲ့ သန်းခေါင်ယံအချိန် လောက်မှာ သိပ်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲ ကို ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းနဲ့ ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဟာ စတင်ခဲ့ပါတယ်။

သူမရောက်ရှိလာရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ အကူအညီဆို တာနဲ့ အကာအကွယ်ဆိုတာ နှစ်ခုကို ကျွန်တော့်ဆီက တောင်းဆိုဖို့ ဖြစ် ပါသတဲ့ ။ သူမရဲ့ အဆိုအရ သူမဟာ စိတ္တဇလူသတ်သမားတစ်ယောက် ရဲ့ လက်က ထွက်ပြေးလာရသူဖြစ်ပြီး အဲဒီလူသတ်သမားဟာ. . သူမကို သတ်ဖို့ သူမနောက်ကို လိုက်နေပါသတဲ့ ။ နောက်ပြီးရက်စက်ဆိုးသွမ်း တဲ့ လူသတ်သမားဟာ အပြစ်မဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုလည်း သူမရှေ့တ င် ဓားနဲ့ ထိုးပြီးသတ်ပစ်ခဲ့ပါသေးသတဲ့ ။ မိုးရေတွေ ရွံ့ရွံ့စိုပြီး ရင်ခုန်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် လှပစွာဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ အေးစိ မ့်မှုနဲ့ ကြောက်လန့်မှုတွေကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေရှာပါတယ် ။ ကျွန်တော်ဟာ. . . ချက်ချင်းပဲ အဲဒီအမျိုးသမီးကို ကျွန်တော့်အိပ်ခန်း လေး ထဲ မှာ သွားရောက်ပုန်းခိုခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ အိပ်ခန်းရှိရာကို အမျိုးသမီးလွတ်သွားပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ ပဲ. . . သူမပြောတဲ့ စိတ္တဇလူ သတ်သမားဆိုသူဟာ ကျွန်တော့်အိမ်တံခါးဝကို အမှန်တကယ် ရောက် ရှိလို့ လာပါတယ်။

အဲဒီလူဟာ အိမ်တံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းခေါက်ရင်း အမျိုးသမီးတစ် ယောက် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်ရှိလာခြင်းမရှိ အလောတကြီးမေးတ

ယ်။ ပြီးတော့ . . . အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ လူတစ်ယောက်ကို ဓားနဲ့ ထိုးသတ် သွားတဲ့ စိတ်ဖောက်ပြန်နေသူဖြစ်ကြောင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ ဇနီးလည်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘယ်အမျိုးသမီးမှ ရောက်မလာကြောင်းနဲ့ တကယ်လို့ ဒီဘက်ကိုရောက်လာလျှင်လည်း ဟို ဘက်လမ်းကြားထဲကို ထွက်ပြေးသွားတာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြန်အဖြေ ပေးလိုက်တဲ့ အခါ အဲဒီလူဟာ ကျေးဇူးတင်စကားကို ကမန်းကတမ်းပြောရင်း ကျွန်တော်ညွှန်ပြလိုက်ရာဘက်ကို ကသုတ်က ရုတ် ထွက်ခွာသွားပါတော့တယ်။

အဲဒီနောက်တော့ လူသတ်သမား ပြန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း အမျိုးသမီး ကိုပြောရင်း နှစ်သိမ့်အားပေးဖို့ အမျိုးသမီးပုန်းခိုရာ ကျွန်တော့်အိပ်ခန်း ဆီကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ (ကျွန်တော့်အိပ်မက်ရဲ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အ ကောင်းဆုံးနဲ့ ၊ ရင်ခုန်ဖွယ် အကောင်းဆုံး အဖြစ်အပျက်တွေဟာ အဲဒီ နောက်ပိုင်းမှာ စတင်ခဲ့တာပါ။)

ကျွန်တော် အိပ်ခန်းထဲရောက်သွားတော့ အမျိုးသမီးဟာ အိပ်ခန်းဝ ကို ကျောခိုင်းအနေအထားနဲ့ ကျွန်တော့်ခုတင်ပေါ်မှာ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းထိုင် လို့ ။ မိုးရေတွေကြောင့် အချိုးအစားကျနေတဲ့ သူမရဲ့ ကိုယ်ဟန် . . . ကြော့ရှင်းမှုနဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေရဲ့ လှပမှုဟာ ကျွန်တော့်ကို အသက်ရှူ မှားမတတ်ပါပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ကတုန်ကယင်ဖြစ်စွာ အိပ်ခန်းထဲ ဆက် မဝင်ရဲ တော့ဘဲ အခန်းဝမှာ တင်ရပ်ပြီး လူသတ်သမား ပြန်သွားပြီး ဖြစ် ကြောင်း လှမ်းပြောလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ကျွန်တော့်စ ကားကို တစ်စုံတစ်ရာ တုံ့ပြန်မလာသလို ကျွန်တော့်ကိုလည်း လှည့်ကြ ည့်မလာခဲ့ဘူး။

သူမရဲ့ အေးစက်ငြိမ်သက်နေမှုက ကျွန်တော့်ကို ဇေဝဇဝါ ဖြစ်လာ

စေသလို ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းတွေကိုလည်း ယိမ်းယိုင်လွဲမှားစွာနဲ့ ပါပဲ။ သူမဆီကို စတင်ရွှေ့လျားစေပါတော့တယ်။ ‘အမျိုးသမီး’ လို့ ခပ်ကျယ်ကျယ်ခေါ်ရင်း သူမနဲ့ လက်တစ်ကမ်း အကွာလောက်မှာ ကျွန်တော်ရပ်လိုက်ချိန်မှာ တော့ သူမ ကျွန်တော့်ဘက်ကို ဖြည်းဖြည်းလေး လှည့်ကြည့်လာပါတယ်။

သူမရဲ့ မျက်နှာဟာ စောစောကလို ရင်ခုန်ဖွယ်လှပဆဲဖြစ်ပေမယ့် စောစောတုန်းကလိုတော့ ကြောက်ရွံ့မနေတော့ဘဲ တလေးတနက် တည်ငြိမ်နေတာကို တအံ့တဩ သတိပြုလိုက်မိတယ်။ ပိုပြီးအံ့ဩစရာကောင်းတာကတော့ သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေပါပဲ။

အမျိုးသမီးရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ပစ္စုပ္ပန်အသိနဲ့ ကင်းကွာနေသလို သွေးဆာနေတဲ့ သားရဲတစ်ကောင်လို ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တဖျတ်ဖျတ် လက်နေကြတယ်။ ကျွန်တော် သူမမျက်လုံးတွေကို စိုးရိမ်တကြီးကြည့်ရင်း...

“အမျိုးသမီး မင်းနေကောင်းရဲ့ လား”

လို့ လှမ်းမေးလိုက်ပေမယ့် ဘာမှ အဖြေပြန်မပေးဘဲ ကျွန်တော့်ကိုသာ စူးလက်စွာ တုံ့ပြန်စိုက်ကြည့်နေခဲ့တယ်။

“မင်းကြည့်ရတာ ပုံမှန်မဟုတ်သလိုဘဲ”

သည် တစ်ခါတော့ ကျွန်တော့်မှတ်ချက်စကားကို သူမထိုင်ရာက ထရပ်ရင်း အဖြေပေးလာပါတယ်။

“လူတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်နှယ့်လုပ်ပြီး ပုံမှန်ဟုတ်နိုင်ပါ့မလဲ”

ဘုရားရေ...သူမရဲ့ စကားက ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။

“လူတစ်ယောက်ကို... ဟုတ်လား”

ကျွန်တော် တအံ့တဩရေရွတ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်နဲ့ နီးကပ်စွာ တိုးရပ်လာတဲ့ သူမဟာ ခေါင်းညိတ်ရင်း...

“လောလောဆယ်တော့ လူတစ်ယောက်တည်းပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်အောင့်ကြာရင်တော့ နှစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမှာ ပေါ့”

တစ်အောင့်ကြာရင်တဲ့ ။

ကျွန်တော် သူမကိုနားမလည်နိုင်စွာ ငေးကြည့်နေချိန်မှာ ပဲ သူမရဲ့ ညာလက်ဟာ ကျွန်တော့်ဆီကို ရွေ့လျားလို့ လာတယ်။ လက်ခနဲ အရောင်ဖြာသွားမှုကြောင့် သူမရဲ့ လက်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခုပါလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်သတိပြုလိုက်မိပေမယ့် အဲဒီတစ်စုံတစ်ခုဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘယ်ဘက်ရင်အုံထဲကို တစ်ဆုံးစိုက်ဝင်သွားတဲ့ ပြာလဲ့ချွန်မြနေတဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ကျွန်တော်အတော်နောက်ကျမှ သိခွင့်ရလိုက်ပါတယ်။

သိပ်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ သိပ်လှတဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းနဲ့ ထိုးစိုက်လိုက်မှုကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ တစ်အောင့်အကြာမှာ ပဲ တအံ့တဩသေဆုံးသွားပါတော့တယ်။

(၃)

အတော့်ကိုလျှို့ဝှက်သည်းဖိုဆန်ပြီး အတော်လည်း ရင်ခုန်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ အဲဒီအိပ်မက်ဟာ ပထမဦးဆုံး စတင်မက်စဉ်အခါမှာ ပဲ ကျွန်တော့်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့တယ်။ ပိုပြီး တုန်လှုပ်ဖို့ ကောင်းတာတစ်ခုက (အိပ်မက်ထဲမှာ သေဆုံးခဲ့ပေမယ့် အပြင်မှာ တကယ်မသေဆုံးခဲ့တဲ့) ကျွန်တော့်ဆီကို အဲဒီအိပ်မက်ဟာ

ညတိုင်းလိုလိုရောက်ရှိလာတတ်ခြင်းပါပဲ။

ဒါဟာဘာသဘောလဲ၊ အိပ်မက်တစ်ခုတည်းကို ညစဉ်မက်ပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်ဟာ ညတိုင်းသေဆုံးနေရတာဟာ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ပါလဲ။

အဲဒီအဖြစ်အပျက်အားလုံးကို သွေးလေချောက်ချားမှုကြောင့်လို့ အမည်တပ်မယ်ဆိုရင်တောင်မှ လူတစ်ယောက်ဟာ ညတိုင်းသွေးလေချောက်ချားမှုကြောင့် အိပ်မက်မမက်နိုင်သလို အိပ်မက်တွေဟာလည်း တစ်ထပ်တည်း မတူညီနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် အိပ်မက်တွေကတော့ အမြဲတမ်း တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။

စွတ်စိုဆူညံတဲ့ ရာသီဥတု၊ မိုးတွေစိုရွဲနေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ ကြောက်မက်ဖွယ် မျက်လုံးတွေနဲ့ ချွန်မြဲပြာလဲ့နေတဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း၊ နောက်ဘယ်ဘက်ရင်အုံရဲ့ ဆစ်ခနဲနာကျင်သွားမှုနဲ့ အတူတအုံတပြု သေဆုံးသွားရတဲ့ ကျွန်တော်။

အရာအားလုံးဟာ ဗီဒီယိုတစ်ခွေကို ပြန်ကြည့်နေရသလို အသေးအဖွဲ့လေးတွေကအစ လွဲမှားမှုမရှိစွာ တူညီနေခဲ့တယ်။ အိပ်မက်မက်ပုံကစပြီး အိပ်မက်အဆုံး အလန့်တကြား နိုးလာပုံအထိပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ညစဉ်အိပ်စက်မှုတွေဟာ အဲဒီအိပ်မက်ရဲ့ တိုက်စားမှုကြောင့် ကယောင်ကတမ်း လန့်နိုးခြင်းတွေနဲ့ အဆုံးသတ်မှုများ လာတဲ့ အခါ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီအိပ်မက်ကို ရွံရှာမုန်းတီးစွာ ကြောက်ရွံ့လာသလို အိပ်မက်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း ပြင်းပြစွာ သိချင်လာတော့တယ်။

ဖရိုက်ရဲ့ ကျမ်း တခြားအိပ်မက်ကျမ်းတွေနဲ့ သုတသန္နိစယကျမ်းတွေ

ကို လက်လှမ်းမီရာ လိုက်လံဖတ်ရှုခဲ့ပေမယ့် တိကျသေချာတဲ့ အဓိပ္ပာယ် တစ်စုံတစ်ရာကိုတော့ ခိုင်လုံစွာမရှာဖွေနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဝင်စားစ ရာကောင်းတဲ့ တွေ့ရှိမှုတစ်ခုကတော့ အိပ်မက်ဆိုတာဟာ စိတ်စွဲလို့ ဖြစ် စေ၊ သွေးလေချောက်ချားလို့ ဖြစ်စေ မက်တတ်သလို ရှေ့ဖြစ်မယ့်အကြောင်းအရာ တစ်ခုကိုလည်း ကြိုတင်မြင်ယောင်တဲ့ အ နေနဲ့ မက်တတ်ပါသတဲ့ ။ ဘုရားသခင်... ဒါဖြင့်ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဟာ တကယ်ဖြစ်လာမယ့် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုလေများ လား။

ကျွန်တော်ဟာ ဗေဒင် ယတြာ ဆိုတာမျိုးတွေကို သိပ်တော့အယုံအကြည်မရှိလှပေမယ့် အဲဒီအိပ်မက်ရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုကြောင့် အိပ်မက်မကောင်းလျှင် ပျောက်အောင်လုပ်နည်း ဆိုတာတွေကို အကုန်လျှောက်လုပ်ရတော့တယ်။ ထမင်းတစ်ဆုပ် ရေ တစ်မူတ်ကို သစ်ပုတ်တိုပေါ် သွားတင်တဲ့ နည်းကစပြီး ကျွန်တော့်မွေး နေ့ရဲ့ တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းကျတဲ့ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူးနံ သစ်သားပြားတွေခင်းပြီး တရော်ကင်ပွန်းနဲ့ ခေါင်းလျှော်တဲ့ နည်းအထိပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ညတိုင်းရောက်ရှိလာတတ်တဲ့ အိပ်မက်ကတော့ ဘယ်လိုမှ ပျောက်ကွယ်မသွားခဲ့သလို အိပ်မက်ထဲက အဖြစ်အပျက်တွေကလည်း ဘယ်လိုမှ ကွဲလွဲမလာခဲ့ပါဘူး။

တစ်ခါတလေ အမျိုးသမီးရဲ့ ဓားမြှောင်ထွက်ပေါ်မလာခင် ဒါမှ မဟု တ်လည်း ကျွန်တော့်ရင်အုံထဲ စိုက်မဝင်ခင်ပေါ့။ အိပ်မက်ဟာ ပြီးဆုံးသွားသင့်ပေမယ့် အဲဒီအိပ်မက်ရဲ့ အဆုံးသတ်မှုကတော့ အလွန်ပဲ တိကျသေချာလွန်းပါတယ်။ ထိတ်လန့်တကြား သေဆုံးသွားပြီး အိပ်ရာ က လန့်နိုးလာရတာတွေ များ လာတဲ့ အခါ ကျွန်တော်ဟာ ညတွေကိုဖြ တ်သန်းဖို့ ဒိုင်ယာစီပင်ရဲ့ အကူအညီကို ရယူ ရပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ၀

မီးနည်းစရာ ကောင်းတာတစ်ခုက အိပ်ဆေးဆိုတာဟာ အိပ်မပျော်မှုကို သာ ကုစားနိုင်ပြီး အိပ်မက်မက်မှုကိုတော့ ဘယ်လိုမှ မတားဆီးနိုင်ခြင်း ပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ အိပ်မက်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ လုံးထွေးရစ်ပတ်ဖြစ်စွာနဲ့ ပဲ မိုးရာ သီရဲ့ ညတွေထဲကို ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လို့ လာခဲ့ပါတော့တယ်။

(၄)

အိပ်မက်ထဲကလို စွတ်စိုဆူညံတဲ့ မိုးဦးကျကာလရဲ့ ညတစ်ညမှာ တော့ ကျွန်တော်ဟာ ‘ကတိမတည်သူများ’ လို့ အမည်ရတဲ့ စာအုပ်တစ် အုပ်ကို ကြိုးစားပမ်းစားဖတ်ရှုနေခဲ့တယ်။ စာအုပ်ဟာ ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းလှသလို ကျွန်တော့်မျက်လုံးတွေကလည်း လေးလံထိုင်းမှိုင်းစွာ အိပ် စက်မှုကို အငမ်းမရ တောင်းဆိုနေကြပြီ။

ဒါပေမဲ့ ဒီညအဖို့ အိပ်မက်မမက်ရအောင် မအိပ်ဘဲနေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ပျင်းရိဖွယ် စာအုပ်အထူကြီးထဲမှာ အာရုံစိုက်နိုင်အောင် အတင်းကြိုးစားနေမိတယ်။

“ဂျိန်း၌ ဖောဖောသီသီချမ်းသာသော အရာများမှာ ကတိများ သာဖြစ်လေသည် ။ တစ်ယောက်ယောက်ကို ကတိတစ်ခုခုပေးဖို့ အတွက် ဂျိန်းဘယ်တုန်းကမှ နှမြောတွန့်တိုခြင်းမရှိခဲ့သလို ထိုကတိကို ပြန်ဖျက်ရန် အတွက်လည်း ဘယ်တုန်းကမှ တုံ့ဆိုင်းတွေဝေခြင်းမရှိခဲ့။ သူပေးခဲ့ပြီး သူပြန်လည်ဖျက်ခဲ့သည့် အကြီးကျယ်ဆုံး ကတိတစ်ခုကတော့ ...”

အထက်ပါဝါကျ မပြီးဆုံးခင်မှာ ပဲ ခပ်ကျယ်ကျယ် အသံတစ်ခုက ကျွန်တော့်နားထဲကို ဆူညံစွာ ဝင်ရောက်လို့ လာတယ်။ အဲဒီအသံဟာ ပျဉ်ပြားတစ်ခုကိုဖြစ်စေ၊ စားပွဲခုံတစ်ခုကိုဖြစ်စေ၊ တံခါးတစ်ချပ်ကိုဖြစ်

စေ၊ လက်သီးဆုပ်နဲ့ ထုတဲ့ အခါ ထွက်ပေါ်လာတတ်တဲ့ အသံမျိုးနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတဲ့ အသံတစ်ခုပါ။ အဲဒီအသံ ထွက်ပေါ်လာရာအရပ်ကို ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားရေ . . . ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့တံခါးဆီကပါလား။

။

ကျွန်တော့်ယူဆချက်သာ မမှားဘူးဆိုရင် အိမ်တံခါးအပြင်ဘက်မှာ လက်သီးဆုပ်နှစ်ခုကို မညှာမတာ အသုံးပြုနေတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိနေလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီတစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ “လူမှုရေး” ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ “ယဉ်ကျေးမှု” ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေကို မကြားခဲ့ဘူးသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ တကယ်ဆို ဒီအချိန်ဟာ သန်းခေါင်စာရင်းစစ်လေ့စစ်ထရှိတဲ့ အချိန်မျိုး မဟုတ်သလို ဧည့်သည် လာသင့်တဲ့ အချိန်မျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲနေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီတစ်စုံတစ်ယောက်ကို လက်ခံတွေ့ဆုံဖို့ ချက်ချင်းပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးဆီကို လျှောက်လာခဲ့တယ်။ ကံကြီးပေလို့ သာပဲ။

ကျွန်တော်သာ နည်းနည်းလေး နောက်ကျသွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အိမ်တံခါးဟာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားတော့မှာ အသေအချာပါပဲ။ ကျွန်တော် စိတ်တိုတောင်းစွာ ပြီးတော့ အပြင်ဘက်ဧည့်သည် ဟာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်မလဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားစွာ အိမ်တံခါးကို မြန်မြန်ဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။ တံခါးပွင့်သွားတယ်ဆိုရင်ပဲ ကျွန်တော့်အိမ်ထဲကို လေတိုက်သလို ဝင်ရောက်လာကြတာက မိုးရေစက်အချို့နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးစိုရွှံ့နေတဲ့ အမျှသမီးတစ်ယောက်ပါပဲ။

ဘုရားကယ်တော်မူပါ။

ဒီအမျိုးသမီးဟာ ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲက အမျိုးသမီးပါပဲလား။

ကျွန်တော်ငေးကြောင် မှ င်တက်စွာ အံ့ဩနေမိတယ်။ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်မေ့လျော့နေမိတဲ့ တံခါးပြန်ပိတ်ဖို့ ကိစ္စကို ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်လိုက်ရင်း ကျွန်တော့်ကို အားကိုးတကြီး မော့ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ကမန်းကတမ်း ကတုန်ကယင်အသံနဲ့ . . .

“ကျွန် . . ကျွန်မကို တစ်ခုလောက်ကူညီပါရှင် . . . ၊ ကျွန်မရှင်အခန်းထဲမှာ ခဏလောက်ပုန်းနေပါရစေ၊ ကျွန်မနောက်ကို လူသတ်သမားတစ်ယောက် လိုက်နေလို့ ပါ”

အင်း . . . ဒါကလည်း အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းပါပဲလား။

ကျွန်တော် သူမကိုအထိတ်တလန့် ငေးကြည့်နေချိန်မှာ ပဲသူမက သူမနောက်ကိုလိုက်နေသူဟာ စိတ်ဖောက်ပြန်နေသူ ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ စောစောလေးကပဲ လူတစ်ယောက်ကို သူမရှေ့တင် ဓားနဲ့ ထိုးသတ်ခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော့် အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဆက်ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်သာသူမနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို ကြိုတင်မြင်မက်ထားခဲ့ရင် သူမရဲ့ စကားတွေကို ယုံကြည်မိလိုက်မှာ အမှန်ပါပဲ။

ကျွန်တော် အမျိုးသမီးရဲ့ လက်ထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အိပ်မက်ထဲကလို ပြာလဲ့ချွန်မြနေတဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို မတွေ့ရပေမယ့် အဲလိုဓားမြှောင်မျိုး ကောင်းကောင်း ဝင်ဆုံနိုင်တဲ့ မိန်းမကိုင် ပိုက်ဆံအိတ် တစ်ခုကိုတော့ တွေ့လိုက်ရတယ်။

“တဆိတ်ရှင် . . . ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ . . .”

အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း တွေ့ကြုံနေရမှုကြောင့် ငေးကြောင်နေမိတဲ့ ကျွန်တော့်ကို အမျိုးသမီးက အကူအညီအကာအကွယ်ပေးဖို့ စကားစလာပြန်တယ် . . ။ ကျွန်တော်အိပ်ခန်းရှိရာဘက်ကို ကမန်းကတန်း လက်ညှိုးညွှန်လိုက်ရင်း . . .

“ဟို... အိပ်ခန်းထဲမှာ သွားပုန်းနေလိုက်ပါ”

ကျွန်တော့်စကားဆုံးတယ်ဆိုရင်ပဲ အမျိုးသမီးဟာ အိပ်ခန်းရှိရာဘက်ကို ထိတ်လန့်တကြား အမူအရာနဲ့ ကသုတ်ကရက် ထွက်သွားတော့တယ်။ သူမ အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားကြောင်း သေချာသွားတဲ့ အချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်အိပ်ခန်းတံခါးဝဆီကို ခြေသံလုံလုံနဲ့ လျှောက် လာပြီး အခန်းတံခါးကို အပြင်ကနေ သော့ခတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ အံ့ဩတုန်လှုပ်မှု၊ ရေစိုနေတဲ့ အမျိုးသမီးအလှရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုတွေကြောင့် တလှုပ်လှုပ် ဖိုလိုက်နေတဲ့ ရင်အစုံကို တည်ငြိမ်အောင်ထိန်းရင်း ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထပ်မံထွက်ပေါ်လာဦးမယ့် တံခါးခေါက်သံကို စီးကရက်သောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်တော့တယ်။

(၅)

ကျွန်တော်မျှော်လင့်နေတဲ့ တံခါးခေါက်သံဟာ... စီးကရက် တစ်ဝက်မကျိုးခင်မှာ ပဲ ထွက်ပေါ်လို့ လာပါတယ်။ ကျွန်တော် တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်တော့ အချိန်မတော်တံခါးလာခေါက်ရတဲ့ အတွက် အားနာနေပုံရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော့်ကို မရဲတရဲကြည့်ရင်း ‘အမျိုးသမီး’ တစ်ယောက်များ တွေ့လိုက်မိပါသလားလို့ မေးလာတယ်။ ပြီးတော့... အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့ သူ့ဇနီးဖြစ်ကြောင်းနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သတ်သွားခဲ့ကြောင်း (ကျွန်တော့် အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း) ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း...

“လာ... ကျွန်တော့်နောက်လိုက်ခဲ့”

အဲဒီနောက်တော့ စိတ္တဇလူသတ်သမား အမျိုးသမီးပုန်းခိုနေရာ အိပ်ခန်းဆီကို ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် လျှောက်လာခဲ့ကြတယ်။ အိပ်ခန်း

သော့ကိုဖွင့်ပြီး ဝင်လိုက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ ခုတင်ပေါ်မှာ ကျောခိုင်းအနေအထားနဲ့ ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်တယ်။ ကျွန်တော့်ဘေးက သူ့ခင်ပွန်းကို တွေ့လိုက်ချိန်မှာတော့ အမျိုးသမီးရဲ့ မျက်နှာဟာ အံ့ဩထိတ်လန့်မှုတွေနဲ့ သိသာစွာပျက်ယွင်းသွားတဲ့ အပြင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကြားက ဖြတ်သန်းပြီး အိပ်ခန်း အပြင်ဘက်ကို ထွက်ပြေးနိုင်ဖို့ အတွက်လည်း စတင်ကြိုးစားတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်ချေတွေကို ကြိုတင်တွက်ထားပြီးဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အိပ်ခန်းတံခါးကို သော့ခလောက်နဲ့ အချိန်မီခတ်ထားနိုင်တဲ့ အတွက် အမျိုးသမီးရဲ့ ကြိုးစားမှုဟာ အချည်းအနှီးဖြစ်သွားရရှာပါတယ်။ အဖော်အမျိုးသားက ကျွန်တော့်ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း သူ့ကိုဖမ်းချုပ်ဖို့ နောင်ကြီးပါအကူအညီပေးပါလို့ . . . ပြောလာတယ်။

သော့ပိတ်ထားတဲ့ အခန်းတစ်ခန်းထဲက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ဖမ်းချုပ်ရတဲ့ ကိစ္စဟာ သိပ်မခက်လှပေမယ့် အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့ ရုန်းကန်နေမှုကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားရတဲ့ ကိစ္စကတော့ အတော့်ကိုလက်ဝင်လှပါတယ်။

ကြောက်လန့်တကြား ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေတဲ့ . . . အမျိုးသမီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ရယ်၊ သုံးယောက်သားထွေးလုံးရစ်ပတ် ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ အိပ်မက်ထဲက ကျွန်တော့်ရင်အုံကို စိုက်ဝင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပြာလဲ့ချွန်မြနေတဲ့ ဓားမြှောင်ဟာ မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို လက်ခနဲထွက်ပေါ်လာပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်အုံထဲကို အရှိန်နဲ့ ပြေးဝင် သွားပါတော့တယ်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ ကျွန်တော်တစ်စုံတစ်ရာ မတားဆီးနိုင်ခင်မှာပဲ ဆိုးရွားလျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက်လာခဲ့တာပါ။

စိတ္တဇဝေဒနာရှင် အမျိုးသမီးဟာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ တင် လူတစ်ယောက်ကို ထပ်မံသတ်ဖြတ်လိုက်ပြန်ပါပြီ။

အမျိုးသမီးရဲ့ ဓားမြှောင်ကြောင့် သွေးတွေစိုရွှဲနေတဲ့ အဖော်အမျိုးသားရဲ့ ရင်အုံကို ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းစွာ လှမ်းကြည့်လိုက်မိတယ်။

အဲဒီအချိန်ကျမှ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားတာနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ ဖြစ်ပျက်ပြီးစီးနေကြောင်း တအံ့တဩသတိပြုလိုက်မိတော့တယ်။ ဓားထိုးခံလိုက်ရသူဟာ ကျွန်တော်ထင်သလို အမျိုးသမီးရဲ့ ခင်ပွန်းမဟုတ်ဘဲ သူမကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေခြင်းပါပဲ။ အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာ နားမလည်နိုင်စွာ အဖော်အမျိုးသားဘက်ကို ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့။

ဘုရားရေ... အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ မျက်လုံးအစုံဟာ ဒီလူ့ဆီမှာ ပါလား၊ သွေးဆာနေတဲ့ သားရဲတစ်ကောင်လို ပစ္စုပ္ပန်အသိကင်းကွာနေတဲ့ စိတ်ဖောက်ပြန်နေသူတစ်ယောက်လို အဲဒီလူရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တဖျတ်ဖျတ်လက်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်အံ့ဩမှ င်သက်စွာ ငေးကြောင်နေချိန်မှာ ပဲ အဲဒီလူရဲ့ ညာလက်ဟာ ကျွန်တော့်ဘယ်ဘက်ရင်အုံဆီကို ရွေ့လျားလာပါတော့တယ်။

အဲဒီနောက်တော့... .

သိပ်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ သွေးတွေပေကျနေတဲ့ သိပ်လှတဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းရဲ့ ထိုးစိုက်လိုက်မှုကြောင့် တစ်အောင့်အကြာမှာ ပဲ ကျွန်တော်ဟာတအံ့တဩ သေဆုံးသွားရပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်မသေခင် တွေးလိုက်မိတာတစ်ခုကတော့ ခုအဖြစ်အပျက်တွေအားလုံးဟာ အိပ်မက်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတာပါပဲ။

